

Література

1. *Атамас П. І.* Управлінський облік: 2-ге видання: навч. посібник/ Атамас П. І. — К.: Центр учбової літератури, 2008. — 440 с.
2. *Гончарук В.І.* «Теоретичні проблеми обліку виробничих запасів» / [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://udau.edu.ua/library.php?pid=921>.
3. *Лишчиленко О.В.* Бухгалтерський облік: Підручник. — К.: ЦУЛ, 2011. — 670 с.
4. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів: Затверджені наказом Міністерства фінансів України від 10.01.2007 № 2.

Андрієнко Л.Г., курсант,
факультет економіки і менеджменту,
4 курс, напрям підготовки 6.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «Академія митної служби України»,
науковий керівник — Єдинак Т.С., к.держ.упр.,
доцент кафедри обліку і аудиту

ПРОБЛЕМИ ОПЛАТИ ПРАЦІ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

На сьогодні характерними особливостями реформування заробітної плати в умовах ринкової економіки є суттєва зміна відносин між державою та працівником з цих питань. Проблема організації оплати праці та її мотивації є однією з найгостріших, оскільки у сучасних обставинах заробітна плата втратила спроможність бути стимулом для педагогічних працівників. Адже мотивація є рушійною силою досягнення цілей як будь-якої установи, організації, так і суспільства в цілому. На всіх етапах розвитку економіки і суспільства матеріальна винагорода за працю була і залишається надалі найважливішим трудовим стимулом.

Актуальність зростає на фоні соціально-економічної кризи в умовах спаду економічних показників, скорочення чисельності працівників, що призводить до змін в оплаті праці, її мотивації та організації в цілому.

Попри те, що освіту визнано пріоритетною сферою соціально-економічного, духовного і культурного розвитку українського суспільства, освітня політика, яка проводилася владою впродовж усіх років незалежності України, виявила неспромо-

жність створити передумови для надання громадянам якісної освіти відповідно до сучасних запитів і потреб інноваційного розвитку держави.

Нові економічні і соціокультурні процеси у суспільстві обумовлюють необхідність розбудови національної освіти, перегляду стану її фінансування та матеріально-технічного забезпечення, запровадження системи стимулювання педагогічних і науково-педагогічних працівників.

Пропозиції Міністерства фінансів України, спрямовані на скорочення видатків на забезпечення функціонування галузі, зокрема на оплату праці працівників навчальних закладів, викликають розгубленість освітянської спільноти.

Введення гнучкого стимулювання працівників шляхом встановлення розміру надбавки в межах 20 % педагогічним працівникам дошкільних, позашкільних, загальноосвітніх навчальних закладів призведе до суттєвого зниження рівня доходів педагогічних працівників.

Для прикладу, сьогодні молодий спеціаліст — вихователь дошкільного навчального закладу, окрім посадового окладу отримує лише один вид надбавки — «за престижність педагогічної праці». Після зняття цієї надбавки його заробітна плата складатиме 1474 грн.

Інтенсифікація роботи вчителів загальноосвітніх, позашкільних навчальних закладів, тобто збільшення тижневого педагогічного навантаження з 18 до 24 год, матиме наслідком зменшення рівня доходів та скорочення тисяч педагогічних працівників.

Вилучення з Національної стратегії розвитку освіти в Україні норм не забезпечених фінансовими ресурсами, скорочення державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних і робітничих кадрів за рахунок оптимізації напрямків, обмеження виплати пенсій працюючим пенсіонерам матиме негативні наслідки.

Слід зазначити, що з Державного бюджету України на 2014 р. передбачено видатки на суму 447 295 млн грн. У 2013 р. видатки становили 419 844 млн грн, тобто збільшення відбудеться лише на 6,5 %.

На освіту у 2014 р. передбачено видатки на суму 32 991 млн грн., що у порівнянні з минулим роком лише на 496 млн. грн. (1,5 %) більше. Таким чином, видатки на освіту становлять 7,4 % від загальної суми видатків.

Проаналізувавши структуру фінансування педагогічних працівників згідно з Законом України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» від 16.01.2014 р. № 719-VII, можна побачити, що всього видатки на надання загальної та спеціальної освіти загальноосвітніми та позашкільними навчальними закладами, методичне забезпечення діяльності навчальних закладів становлять 77 770,7 тис. грн, з яких на оплату праці педагогічних працівників передбачено лише 47 809,60 тис. грн (або 61,5 %).

Бачимо, що у 2014 р. на освіту з Державного бюджету передбачено 32 991 млн грн, з яких на фінансування педагогічних працівників — 77 770,7 тис. грн, тобто частка таких витрат є незначною і становить 0,24 % [1].

Враховуючи все наведене, потрібно знайти можливості для врегулювання питань оплати праці педагогічних працівників та при коригуванні Державного бюджету забезпечити збереження:

- рівня оплати праці працівників загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладів;
- норми педагогічного навантаження в межах 18 годин на тиждень;
- виплати за вислугу років;
- виплати надбавки за складність і напруженість педагогічним працівникам у фіксованому розмірі — 20 % посадового окладу;
- розміру пенсій працюючих пенсіонерів.

Таким чином, часткове вирішення проблеми оплати праці педагогічним працівникам можливе шляхом збереження базових гарантій освітянам.

Зважаючи на реальний стан економіки держави та необхідність враховувати сучасні реалії, все ж вважається неприпустимим вирішення питань економії бюджетних коштів за рахунок звуження соціально-економічних гарантій.

Отже, пріоритетне фінансове та матеріально-технічне забезпечення системи освіти, зосередження зусиль влади на розв'язанні освітянських проблем стане запорукою прискорення інтеграції України у міжнародний освітній простір та основою забезпечення сталого розвитку й конкурентоспроможності держави.

Література

1. Закон України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» від 16.01.2014 р. — № 719-VII.